

ANUL II.

Nr. 10

SIBIU,

8 Martie

1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor” | Un număr din foaie costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei.

In care corabie vrei să fii?...

— Tâlcuire. —

Ne e tuturor atât de cunoscută istoria celor două corăbii, cari în zori stăteau la mal pe lacul Ghenezaretului... Și era una alui Simon și a soților săi, iudei, iar alta a unui sau unor streini.

Iisus apropiindu-se de țarm, s'a urcat în alui Simon, și i-a zis să o depărteze pe ea puțin, și de acolo învăța popoarele cari îl ascultau de pe țarm. Apoi a zis: depărtează-o acum mai în adânc și aruncați mrejele. Și ei au spus că, — toată noaptea s'au trudit și nimic nu au prins. Ci pe cuvântul Domnului aruncând, au prins pești mulți de au umplut amândouă corăbiile.

Aceste corăbii și minunea întâmplată cu ele îndată-ce Iisus a călcat întrânsele, închipue nu numai deosebirea între lucrul omenesc și cel dumnezeesc, că pescarii aceia aruncând mrejele ca simpli pescari nu au putut prinde nimic, și îndată ce, la porunca Fiului lui Dumnezeu, au aruncat mreaja plină de credință, pești parcă se îmbulzeau a se aduce pe sine jertfă Celui din a cărui poruncă li-s'au aruncat mrejele, ca să-i fie spre hrană Lui! — Întâmplarea mai însemnează ceva:

Cele două corăbii închipesesc, una lumea evreismului aceelor vremuri, și alta lumea cealaltă, a păgânismului! Două lumi cari ajunseseră a fi ca cele două corăbii goale, cari nu mai puteau prinde și aduce nimic în deșertăciunea lor! Când Simon spune Mântuitorului: Învățătorule, toată noaptea am cercat, și nimic n'am prins, — el zice:

În toată noaptea trecutului nostru întunecos, ne-am trudit, și nu am izbutit a aduce în corabia legii noastre pe nimeni din mulțimile ce ne încongioară... Am plutit ca corabia peste marea plină de pești, pe care nu-i știe prinde... N'am putut atrage popoarele spre Împărăția cerurilor, pentru că nici noi nu vedem calea, că inșine orbecăm întru întunec.

Tot asemenea cealaltă corabie a păgânismului. Mai mare și mai deșartă...

Până ce a venit Iisus, și-a poruncit lui Simon: împinge corabia mai în adânc, și aruncă-ți mreaja încălzit de altă

credință, de o credință tare! Și vei avea rod neașteptat de mare! Ai cercat o noapte întreagă, (înțelege: veacuri întrege!) să pescuiești în lume, dar corabia ta însați era lipsită de lumină și învăluită în întunec! Și nu ai putut prinde nimic.

A venit Iisus, Lumina cea adevărată care luminează tuturor!, și de aci încolo corabia cea veche, cu cârmaciul nou și învăluită în lumină atocuceritoare, aruncându-și mrejele învățăturilor celor dulci și mai presus de tot ce a avut noaptea marelui trecut până aci, — de fiecare mreajă a ei, se prind mii de pești, mii de suflete omenesti, și dintre evrei, și din marea de păgâni, încât atunci, când văslitorii, pescarii, învățăceii Domnului, ridică mrejele, nu le mai pot ridica de mulțimea peștilor prinși de ele! S'au umplut amândouă, cele două corăbii! Ceea-ce închipue: mulțimea credincioșilor ce urmează învățăturile cele nouă ale Mântuitorului.

Și astăzi, sub altă formă, e plină lumea de necredincioși. Prea mulți, deși se numesc creștini, sunt numai cu numele creștini, dar sufletul lor e gol de adevărata credință, cea luminoasă și la mântuire ducătoare.

Trec peste marea de oameni de azi corăbiile Domnului, corăbiile mântuirii, dar prea puțini se pot urca în ele... Mulțimea cea mare e apăsată în jos, în marea cea sărată a acestei vieți, de către păcatele ei, și nu se poate ridica să intre în Corabia mântuirii...

Sfântul Post pe care îl petrecem, e prilejul cel de Domnul întocmit și rânduit (»prin post și rugăciune») pentru a ne ușura de plumbii păcatelor ce ne apasă în jos. Să ne folosim de chemarea Lui, ca prin post și rugăciune, prin adâncă pocăință, să ne spălăm de păcate, pentru ca, ușurați de ele, să ne putem ridica și să putem intra în Corabia Mântuirii pe care Domnul ni-o trimite în cale, — dar în care putem pași numai fiind vrednici a ședeă întrânsa...

Uită-te și te întreabă, creștine, tu în care corabie ești azi: în cea a Mântuirii sau încă în cea neagră a păcatelor?

Priveghiați și vă rugați!...

Undeva am citit o poveste interesantă. Odată pe când umbla Dumnezeu cu sf. Petru pe pământ, intrând ei într'un sat, iacă pe casa cea mai frumoasă, un drăculeț ședeă pe coșul ei și dormia. »Doamne, ce înseamnă asta?«, întrebă sf. Petru.

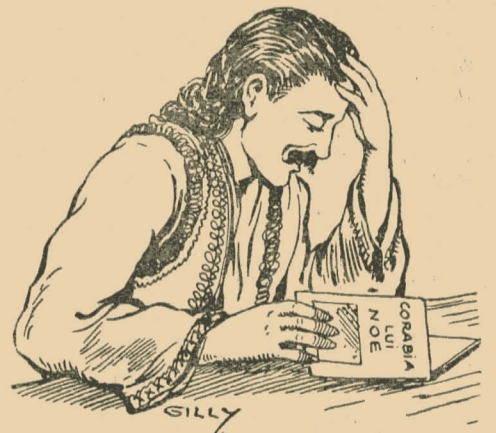
»Inseamnă — răspunse Dumnezeu — că oamenii în casa asta trăesc în fărădelegi și nepăsare de cele sufletești. De, aceea, diavolul doarme liniștit.

Nu se teme de primejdie; îi are în mâna lui!«.

Mai mergând ei, iată în jurul unei căsuțe, mici și sărace, 100 de diavoli străjuiau și se frământau. »Ce înseamnă asta Doamne?« întrebă sf. Petru.

»In căsuța asta — răspunse Dumnezeu — trăiesc doi soți cari au apucat pe calea mântuirii sufletești. Căsuța lor este plină de rugăciune, de dragoste, de bună înțelegere și de râvnă pentru cele sufletești. De aceea, diavolul își pune tot apăsul să strice mântuirea lor. Aici și-a grămădit Scaraoschi greul atacului pentru-că aici se vede în primejdia de-a pierde două suflete!«.

Iubiților ostași din Oastea Domnului și toți cei ce căutați mântuirea cea sufletească! Bă-

gați de seamă. Satana pe noi ne caută, pe noi ne atacă și cu noi se ocupă. Din ce înaintăm în cele sufletești, satana întetește și asprește atacul (cu cei cufundați în noroiul fărădelegilor, diavolul nu se ocupă știind că-i are în mâna lui).

Noi să rămânem în Domnul și să petrecem neîncetat cu El și atunci toate opintirile iadului vor fi zadarnice. Să priveghiam și să ne rugăm neîncetat, atunci satana va fugi rușinat și bătut.

(Luată din cartea «Corabia lui Noe», care a ieșit de sub tipar în ediția a doua, cuprinzând învățături sufletești de mare preț pentru tot creștinul. Cartea are 104 pagini și 21 chipuri religioase. Prețul ei este numai 15 Lei).

„Fericită pierdere!, fericit câștig“.

Frumoase cuvinte spuse la Cunța, la adunarea Oastei.

Invitându-ne păr. Buta din Cunța (j. Sibiu), să mergem cu Oastea și acolo, am mers la 2 Febr. (la »Întâmpinarea Domnului«), câțiva frați din Săsciori și Petrești; am luat parte la sf. slujbă. — La priceasnă, a predicat fratele inv. Marini, în legătură cu evanghelia zilei, despre dragostea Domnului și dorința Lui, de a găsi în noi un loc unde să se odihnească.

»După cum a stat smerit pe brațele dreptului Simeon, tot așa El dorește, vrea, să-și găsească — nu pe brațe, ci în inima noastră un loc unde să se odihnească! »Iată, stau la ușă și bat, de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și el va veni cu el și el cu Mine« (Apoc. 3, 20). Deci, iată, că Domnul dorește după noi, după inima

noastră. »Fiul meu, dă-mi inima ta«. (Pilde 23, 26). »Eu am nevoie de ea și tu ai nevoie să mi-o dăruiești!« Câtă binecuvântare și pace câștigă acela, care, deschizând pentru Domnul inima sa, îl lasă ca să intre și să locuiască într'ânsa. O inimă care nu-l are pe Domnul, este ca o casă întunecoasă, unde nu pătrunde lumina și soarele, ca o peșteră rece plină cu lighioane urâte, ca o grădină părăginită plină de buruieni netrebnice. Cât de tristă este o viață fără Domnul! Fără El, bucuria nu e bucurie, căci bucuria este El! Când nu ai pe Domnul, nu știi de ce trăiești. Viața este o greutate pe care trebuie s'o duci, o alergare fără rost după bucurii pământești,

iar moartea o înfricoșătoare prăpastie, în care te rostogolești cu groază, din care ai vrea să scapi, dar nu poți; o așteptare pe care te silești mereu s'o uiți. — Dar, o! ce lumină dătătoare de pace se face în viață, atunci când, trăgând zăvorul dela ușa inimii, ai lăsat pe Domnul Iisus să între în tr'ânsa. Atunci numai, începi să trăiești, să știi pentru ce trăiești, să ai un rost în viață. Câtă bucurie și pace ai atunci! Și cum să nu te bucuri, când ai primit în casa ta (în inima ta) pe Mântuitorul tău? Când ai scăpat de întunerecul și buimăceala în care trăiai! Cum să nu te bucuri, când soarele vieții te încălzește, după ce ai trăit o viață ca o iarnă, dormind somnul nepăsării? Și cum să nu te bucuri, când în inima ta vine să locuiască Iisus? Când auzi blândul Lui glas, grăindu-ți ca altădată lui Zacheiu: »Astăzi, s'a făcut mântuire casei acesteia... (Luca 19, 2). Pentru aceasta, bucură-te, frate, »bucurați-vă totdeauna« (I Tesal. 5, 16).

»Fericită pierdere, fericit câștig!« — strigă un sf. părinte. Pierzi lumea, câștigi pe Domnul! Pierzi bucuria întristătoare a păcatului, câștigi bucuria vieții de sus! Te lapezi de Satan, ca să afli în lacrimile de sub brațele Crucii pe Iisus! O, da: »fericită pierdere, fericit câștig!«

»Iubite frate, stă în voia ta, de a deschide și de a primi pe Domnul în inima ta. El nu te silește... te roagă... așteaptă... poate de mult... deschide-I, deschide chiar azi, scutură jugul lui Satan; primește pe Domnul și începe o viață nouă cu El. Atunci, vei putea zice: »Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu« (Ps. 17, 2). Tu — Doamne ești singura mea ferire«. (Ps. 15, 2). El mă paște în pășuni verzi, și mă duce la ape de odihnă. (Ps. 22, 2).

La amiazi, o parte din frați au luat masa la părintele. În numele Domnului îi mulțumim.

La ora 2 p. m., în sala școalei tixită de lume, s'a început programul Oastei. După rugăciunea-cântare: Împărate ceresc, — dl dir. din Săsciori V. Pop, care ne-a însoțit cu toată dragostea, face o plăcută lectură din: »Spice de grâu duhovnicesc«: »Iisus și Varava«. Se cântă, și apoi sora Marta Pop citește o frumoasă predică despre: pocăință. Arată, că:

Pocăința, este, o adâncă părere de rău pentru păcatele făcute, e plângere și suspinare pentru o viață trăită în păcat, — contra voiei lui Dumnezeu, împreună cu hotărârea, de-a nu mai păcătui, de-a trăi o viață nouă.

Căința adevărată, o găsim în Biblie, la David, după ce a păcătuit (Psalmul 50). La ap. Petru, după ce s'a lăpădat de Domnul, și apoi a plâns cu amar. (Luca 22, 62). O astfel de căință ne trebuie și nouă. Vino în fața Crucii și îți vei vedea grozăvenia păcatului. În fața Crucii vei plânge smerit și nu vei mai zice că lacrimile »sunt o nebunie«, ci vei cere:

»Dă-mi Doamne lacrimi«. »Ah, de s'ar preface capul meu în apă și ochii mei într'un izvor de lacrimi, ca să plâng ziua și noaptea« (Ieremia 9, 1), »păcatele mele, nelegiuirile mele, nepăsarea și împietrirea inimii mele.

A crede că te poți face »mai bun«, a te izbăvi de păcate și singur, prin »puterile proprii«, este o vorbă goală, o mândrie deșartă, căci »dreptatea noastră, este o cârpă lăpădată înaintea lui Dumnezeu«. (Is. 64, 6). »Au putea-va Etiopeanul să schimbe pielea lui sau pantera petele sale? Atuncia veți putea și voi să faceți bine, voi cei ce sunteți deprinși a face răul«, (Ieremia 13, 23). Deci »rămâneți întru Mine și Eu voiu rămânea întru voi, căci fără Mine, voi nu puteți face nimic«. (Ioan 15). Urâciunea păcatului, poate fi văzută și înțeleasă, numai în fața Crucii. Deci, ochii spre Golgota.

Se cântă: »Apleacă-mă Iisuse« și apoi fratele Ilie Marini, vorbește cu multe pilde, despre: rugăciune... Fiind de față mulți tineri, fr. Marini adaogă la sfârșit ceva și despre joc, spunând: »Eu nu învinuesc pe nimeni, căci și eu am jucat... Dar, atunci, credeam că așa e bine. Acum văd și spun și altora că cine joacă, nu face voia lui Dumnezeu; jocul este idolatrie. Când mă gândesc, că jocul a tăiat capul lui Ioan Botezătorul, mă înfior... Creștinii cei dintâi n'au jucat. Scripturile spun să te rogi nu să dănțuiești.

Se mai cântă, apoi fr. inv. Marini, arată ce e Oastea Domnului și rostul ei pentru mântuirea sufletului... Se cântă apoi mai multe cântări cari plac mult poporului. Iar apoi după vecernie cu autobuzul, ne reîntorcem, mulțumind lui Dumnezeu pentru lucrul zilei... R.

În Oaste au mai intrat:

Din Valea Drăganului (j. Cluj): Onisiu George și soția Sabina, Floarea Giurgiuman, Nichita Puiu și soția Maria, Vasilie Buze și soția și copii Varvara, Florica și Ioan, Teodor Danciu, azi reposat, Ioan Bunta și soția Floare, Nastasie Vidrean, Ioan Todoruț și soția Vironică, Andrei Brudască, Dimitriu Buze și fiica Tatiana, Ana Baruță, Ana Criste, Irina Buze, Floare Giurgiu, Nastasie Nicula, Floare Spătariu, Luțian Giurgiuman și soția Onița, George Ilaniș și fiica Ana, Maria Morariu, Vasilie Patra și soția Ana, Maria Filea, Maria Spătariu, George Balba, Maria Giurgiuman, Maria Degen, Ilie Teuca, Ioan Giurgiu, Gavril Buze, Ana Dumitraș, Veronică Dumitraș, Parască Dumitru, Nastasie Dumitraș, Maria Boloș, Floarea Vlaic, Elena Patra, Varvara Dumitraș, Ioan Costea și soția Anica, Maria Dumitraș, Nastasie Dumitraș, Floarea Buze, Maria Costea, Teodor Spătariu și soția Irina, Simeon Tămașiu.

Din com. Egăriște (j. Sălăgiu): Sofie Mărgăuan.

Din com. Marin (jud. Sălăgiu): Popa Ioan, calfă ferar.

Din Almaș-Suseni: Romul Scrobotea preot-paroh, Petru Bora, Teodor Târziu, Aron Dascăl, Gheorghe Bora, Ioan Croampa, Nicolae Aron, și Raveca Bora.

Din Almășel: Teodor Irimie, Ioan Crișan casier, Ursica Nicolae, Toderici Amos și Maria Jurj.

Istoriele mici cu înțeles mare.

Lumina nu vorbește.

Mult s'a discutat în lume întrebarea: de e mai tare predica graiului viu, sau predica faptelor... și totdeauna răspunsul a fost că predica faptelor e mai tare decât toate predicile din lume. Poate avea cineva darul de a vorbi ca un înger din cer, dacă predica lui nu e întărită și de faptele vieții lui — e numai un »chimval răsunător«. Și iarăși, un altul n'are dar de a vorbi frumos, sau chiar de loc, și totuși viața lui și faptele lui, e cea mai puternică predică.

Acest adevăr îl întărește și lumina. Lumina luminează tăcând. Lumina nu vorbește și totuși ce slujbă minunată face. Farul nu vorbește și totuși ce slujbă minunată face pentru salvarea vapoarelor.

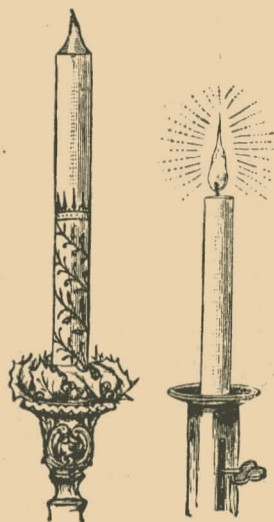
Apostolii și creștinii cei dintâi au cucerit lumea prin predica și pilda vieții lor, ascultând de cuvintele Mântuitorului: »Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând ei faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din cer« (Mateiu 5, 16).

Smochinele din Grecia.

Despre Xerxes, regele Persiei, spune istoria că gustând o smochină din țara Greciei — atât de mult i-a plăcut dulceața și gustul ei încât s'a jurat că nu va mai mânca decât smochine grecești. A pornit cu războiu contra Greciei și a ocupat-o.

Ce istorie plină de un adânc înțeles pentru noi creștinii. Împărăția lui Dumnezeu este o nespasă dulceață sufletească. Cel ce a gustat din această, dulceață, face totul ca să câștige patria cea cerească.

Ce istorie plină de înțeles și pentru noi, ostașii Dom-

nului. Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit și pe noi să gustăm din dulceața unei vieți trăite cu Domnul... să gustăm din dulceața împărăției lui Dumnezeu. Ca și odinioară Xerxes, trebuie să purtăm și noi războiu sufletesc pentru dobândirea patriei cerești de unde ne-a venit acest picur de dulceață. Am făcut și noi un legământ să ne luptăm și să nu ne lăsăm până nu vom cuceri Țara cea dulce.

Împărăția lui Dumnezeu nu se câștigă de frica iadului, ci se câștigă gustând încă în lumea aceasta o mică »smochină« din dulceața ei și apoi, cuprins de această dulceață — să trăiești o viață de luptă pentru cucerirea ei.

„Ceasurile trec“...

Pe ceasul unei biserici din Franța sunt scrise cuvintele latinești: »Transeunt et imputantur«, adică ceasurile trec și se socot.

De fiecare ceas și de fiecare minută, va trebui să ne dăm seamă în ziua Judecării de apoi.

I. T.

(Va urma).

CÂNTĂ SLUGA DOMNULUI ICOANA RAIULUI.

»Dar un lucru trebuiește«.

Luca 10, 42.

De-ai avea tu străduinți
Pentru sfintele credinți,
Cum ai pentru: Păr și dinți!...

De ți-ai ști tu reteza:
Patima din carnea ta,
Cum retezi, azi, rochia!...
Ai fi Sfânta plaiului
Și icoana raiului!...

MĂRIREA TA...

»Mărește suflete al meu pe Domnul«.

Luca 1, 47.

Pe mese largi de șes
Pe gene de suieș,
Prin strungi de luminieș
Prin sân de codru des,
Măiestre melodii
S'aprind încet și curg
In umedul amurg
Și 'n zori trandafirii.
Și 'n lin irmos senin,
Ca doina de păduri,
Îți cântă mări de guri:
Mărirea Ta... — Amin...

A. NANU.

Cererea dreaptă a unei Ostașe.

Din Streza-Cârțișoara ne scrie credincioasa Elena Pavel Bucurenciu, că dânsa cetind, de mulți ani, în Biblie și apoi cărți de aici dela Sibiu, e cunoscută ca credincioasă ostașe. Așa în serile lungi ale postului Crăciunului, au început să vie la dânsa câteva femei din vecini să asculte cetiri și mai cântau cântări religioase, — dar lucrul acesta a tulburat pe unii oameni din sat, cari o cred pe ea și pe cei ce se adună la cetiri, ca o rătăciță, și au început a-i bate seara în ferești, a se acăța de ferești, a o batjocori, ba odată, venind dela o vecină, au dat cu petri după ea, ca după o necurată.

Biata femeie roagă pe cei în drept, a sfătui pe preoți ca să deie vorbă bună de »ostași«, și ca poporul să nu-i amestece cu sectarii rătăciți, ziși și »mu-

cări«, că ostașii nu-s depărtați de biserică, ci în biserică, dar lăpădați de păcate, așa cum le cere și ne tot chiamă sf. biserică pe toți.

Aflăm dreaptă cererea bunei creștine și rugăm pe frații preoți, ca, urmând îndemnul de sus, pe care îl au, — doar înalt Pr. Sf. Sa Metropolitanu nostru Nicolae, a vestit acest lucru de repește ori, — să lămurească poporul nostru credincios, ca față de ostașii Domnului, să nu se poarte cu ură sau ciudă, că ei sunt frați buni ai grosului credincioșilor ce se țin cu tărie de sfânta biserică. Din potrivă: să-i iubească pe ei, ca pe unii ce au luat jugul ușor și dulce, al lăpădării de păcate, — pe care Dumnezeu să ne ajute să-l luăm cu toții!

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Lugoj (Bănat).

Oastea Domnului din Lugoj la întâmpinarea Domnului a avut o adunare frumoasă în ziua de 2 Februarie. Cu iubire frățiască au mărturisit pe Domnul, cu fală și cu curaj. Am fost cercetați și de câtră mai mulți frați din jur și depărtări. Cu bucurie vestesc că în Oastea din Lugoj intră un număr mai bun de bărbați. Am luat cu toții parte la sf. Biserică, în frunte cu vrednicul învățator George Onae. D-sa ne învață cântările bisericesti. Azi dăm răspunsurile la sf. Liturgie cu cel mai bun succes.

Am avut apoi adunare d. a. la ora 2 în Școală fiind de față public numeros.

Adunarea s'a deschis luând cuvântul frațele Constantin Drăghici, conducătorul Oastei din Lugoj, prin o cuvântare religioasă, apoi fratele Livius Lazar din Furdea (j. Severin) citind din Ev. dela Luca cap. 17 v. 22, venirea Fiului omului. După aceea a luat cuvântul fratele Careba Filip, ținând o frumoasă cuvântare despre semnul crucei și însemnătatea ei. Au urmat frumoase cântări de ale Oastei, unele compuse de vrednica noastră Soră Ana Matei. Ne-am bucurat toți de ce s'a putut face aci.

Baba Nicolae,

Secretarul Oastei, Lugoj.

Din Albești (j. Muscel).

Poftiți de preotul Al. Isbășoiu din Albești, ostașii din Boteni și din Lerești am fost în 25 Ian. la Albești, primiți cu multă bucurie. Am cântat la Liturgie, apoi părintele a spus vorbire frumoasă despre Oaste și scopurile ei. Ostașii au cântat cântări bisericesti și de-ale oastei, spre plăcerea tuturor. De amiază ostașii au fost oaspeții părintelui Isbășoiu la masă, iar ostașele la un cântăreț. După masă adunare iară, la care fratele Ionel C. Frunoi a cetit și tâlcuit din scriptură

istoria lui Saul prefăcut în Paul! S'a cântat frumos, apoi ostașa Fira N. Popescu, care a fost la adunările sectare 2 ani, a cetit despre rătăcirile sectare și a mulțămît lui D-zeu că i-a scos »Oastea« în cale, ca să se alătore aci, nu mai mult la rătăciți. Au fost adunări bine reușite.

Ostaș Nic. S. Pătrulescu.

Din Hârtop (j. Baia).

În satul Hârtop am avut la 18 Ianuarie o strălucită serbare a Oastei. Au luat parte la sf. slujbă ostașii din Budeni, Buda, Stolniceni, Dolhești, Uncești, și Liteni, toți din jud. Baia.

Ostașii au venit cântând cu două steaguri, din Bosanci, Plavalari (j. Suceava). Au dat răspunsurile în biserică la sfânta Liturgie. Era de față mult popor și din satele din împrejur.

Eșind afară înaintea Biserici au cântat frumos vre-o trei cântece, apoi oamenii din loc i-au luat la masă pe fiecare.

După masă am mers la școală, venind și Preotul Octavian Gescu și învățătorii Oescu și Irimescu. S'a început cu rugăciuni. Preotul a ținut o cuvântare, apoi trei ostași de la Bosanci și Plavalari au cântat cântece religioase, Sfinte Dumnezeule, Cuvine-se cu adevărat, și mai multe. La urmă a mai ținut Preotul o cuvântare și s'a încheiat cu o rugăciune.

La plecare s'a mai cântat multe cântece de laudă Domnului.

Vasile Costan.

La Șerbești (j. Neamț).

În 8 Febr. ostașii Domnului din Girod (j. Neamț), am luat parte la slujba divină din parohia Șerbești. După slujbă părintele paroh C. Drăgoi a cetit darea de seamă a Oastei din București și a ținut o frumoasă predică despre Oastea Domnului, îndemnând pe toți creștini a intra în ea. După masă la ora 2 ne-am adunat la Fratele Mihai Iacob, unde a luat parte foarte multă lume

de numai încăpea în casă. A venit și părintele Drăgoi. Serbarea s'a deschis cu Tatăl nostru, s'a cetit și explicat Epistola a 2-a a Apostolului Pavel și din cărțile dela Lumina Satelor. S'a cântat mai multe cântece și s'a încheiat cu o rugăciune, cetită din ceaslov de dascălul acestei parohii un băiat tânăr dar însuflețit creștin. Nădăjduim că nu peste mult se va face aci o adevărată Oaste!

S'a înscris în Oaste: Mihai C. Iacob cu Soția Ileana, Mihai I. Gavril, Gh. I. Olariu, Gh. I. Grigoraș, Iancu V. Ciocărlan, Mihai V. Leuștian, Gh. Vărolianu. — Dumnezeu cu ei și cu noi cu toți!

C. Th. Mândru.

In propoveduire

— Prin Munți Zlatnei. —

Subscrisul însoțit de zelosul frate învățatorul Popa din Nădăștie, am fost la 30 Ian. în com. Glod (pe Valea Geoagiului jud. Huned. spre Zlatna). Aci au venit mai mulți ostași din comunele vecine. La sf. biserică am vorbit despre însemnătatea zilei, iar după masă am mers la școală care era neîncăpătoare pentru sumedenia de oameni ce venise. Aci am vorbit despre »pocăință« și că ce rost își are »Oastea Domnului«. Apoi a vorbit fr. inv. I. Popa, despre datorită părinților față de copii, și față de Dumnezeu, și despre relele obiceiuri ce le dau unii părinți copiilor. A vorbit foarte frumos păr. locului Iosif Hancheș despre »Oaste«.

— Duminecă la 1 Febr. am mers tot cu fr. inv. I. Popa la Almas-Suseni, unde am vorbit în biserică despre »Oastea Domnului« și rătăcirile sectare, după masă am mers la școală unde a vorbit frumos păr. Romul Scrobotea, păr. Pascu Grif din Nădăștie, inv. Popa din Nădăștie și subsemnatul. După sfârșitul acestei adunări care a durat până târziu noaptea, s'au înscris în Oaste părintele locului și încă câțiva credincioși, pe care îi arăt la »Inscrieri«. Pe aici biserică e cu adevărat în luptă cu sectarismul care mișună.

— Luni la întâmpinarea Domnului, am fost în propagandă la Almasul de mijloc tot cu fr. inv. I. Popa din Nădăștie. Aci am vorbit la bis. cu voia păr. Filip Budo. Intre altele am spus despre întrebarea D-lui care i-a făcut-o apostolului Petru zicând: Simmon Petru fiul lui Iona, iubești-mă? Da, Doamne, tu ști că Te iubesc... Aceste cuvinte se adresează și câtră noi zicând: Fiule dragă, s'au suflete dragă, iubești-mă tu mai mult decât această lume? Iubești-mă tu mai mult decât plăcerile acestei lumi? Dacă mă iubești atunci pentru ce mă înjuri, pentru ce mă tângăduiești grăind minciuni. După masă am mers la școală unde s'a vorbit despre scopurile »Oastei Domnului« și despre îmbrățișarea mai cu inimă a Maicei biserici. A vorbit fr. inv. Popa, păr. Iosif Hancheș

(Glod). Aci s'a înscris în Oaste părintele locului cu 32 de inși.

În aceiași zi seara am fost la Almășelul de munte în Școală aci am vorbit despre înstrăinarea omului de Dumnezeu prin păcat, s'au înscris 5 persoane în Oaste.

La Ighiel în a doua seară s'au înscris încă 4 persoane. Cu totul 50 persoane.

Ioan Opris, ostaș din Ighiel.

Din Bivol (j. Dorohoi).

Noi ostași din Rădăuți (Dorohoi) cuprinși de dragostea pentru a provedui lucrul Domnului, am plecat la 11 Ianuarie în comuna Bivol (j. Dorohoi) unde am găsit multă lume în fața primăriei. Am vorbit despre Domnul Iisus și Regulele Oastei, și am împărțit ca hrană sufletească Foaia »Oastea Domnului« și cărțile religioase. Am fost primiți foarte frumos, dar diavolul și aicea a venit să nu ne dea răgaz, căci a venit un elev de Seminar, care are să se facă preot, și a început să spună, că nu trebuie să ne închinăm la icoane, că în Sf. Scriptură nu spune... Și altele a îndrugat. Atunci i-am dat multe texte 4, Moisi 12—8; 2, Moisi 33—11; 2, Moisi 34, 29; Danil 7—9; Ioan 14—9; Luca 3—22; Ioan 1—14; Luca 2—7; și l-am îndrumat a le ceti și învăța, că atunci nu va mai vorbi așa!... Și un fost primar ne-a luat așa în deșert. Noi ne-am bucurat că pentru Domnul am fost prigoniți.

— La Scurtești (j. Bacău) înainte cu vre-o 2 ani, erau numai 2 inși cari se alipeau cu sufletul la mișcarea propoveduită de aici. Azi le-a ajutat D-zeu de sunt 14 inși, un bun început de Oaste. Ajută mișcarea părintele preot bine înțelegător Ion N. Mitria. Ține la Oaste și negustorul-băcan Gh. Fârdia, care e și crișmar, dar cu toată inima pe lângă Oaste, până-i va ajuta D-zeu a se desfăce de crișmă, căci ori-cât ar fi dînsul om bun, totuși, vânzând băutură, vinde oamenilor îndemn la păcate! Dar și aceea e drept, că un crișmar cu gând la D-zeu, nu lasă să se petreacă în crișma lui rele cari se petrec la crișmarii cari nu se gândesc nici odată la D-zeu, ci-s tot pe după cap cu diavolul...

— Ostașii din Pechea (jud. Covurlui) plâng îndurerăți pe doi frați ai lor, chemați de Domnul în lumea sufletelor bune: Teodor St. Ionescu și Adela I. G. Talpă, răposați în Ianuarie a. c. Ostașii-frați rămași, se roagă pentru dânșii.

— Ostașii din Igești (j. Storojineți, Bucovina) urmează înainte cu Școala de Dumineca, cu cetiri din Biblie, tâlcuiri, cântări, și altele, adâncind înțelesul scripturilor. La câte un verset se ivesc și deosebiri de păreri, căci nu toate Bibliile sunt la fel în cuvinte. — (La astfel de întâmplări, rugați pe dnii preoți să vă arate cum scrie în Bibliile tipărite de înaltele deregătorii bisericesti și să vă tâlcue cum e acolo, — și nu vă puteți rătăci. Că Biblii sunt și de cele scoase de tipografia străine, cari au putut scrie greșit cutare vers, cutare cuvânt, — și e destul un cuvânt schimbat, ca să deie prilej la înțeles incurcat).

— Harnic propovăduitor este fratele *Iarda* Petru din Rebrîșoara (j. Năsăud), care în timpul din urmă a cutreerat 18 sate pentru a veni în atingere cu credincioșii și a le arăta ce lucru bun e Oastea Domnului. Dar, spune dsa, *peste tot locul am dat de sectanți foarte îndrăzneți și hulitori ai sfintei legi*: Unii ocărăsc pe preoți, sfânta cruce, icoanele, botezul creștin, căsătoria creștină, îngropăciunea și pe Maica Domnului. Totul e rău, după capul lor stricat de vrășmașii sfintei noastre legi! Intr'un loc, o femeie ce se zicea și ea »studentă în Biblie«, a sărit la fr. *Iarda* să-i zmulgă cruciulița de pe pept... — Iaca pentru ce lupta de *apărare* a bisericii împotriva atacurilor tot mai păcătoase a sectanților de multe feluri, trebuie stăruitor pregătită de conducătorii dumnezeescului nostru așezământ.

Din Rădăuți (j. Dorohoi).

În seara zilei de 14 Ianuarie 1931, noi ostașii din Rădăuți (j. Dorohoi), am avut mare bucurie, căci ne-au venit câțiva din ostași din Liveni (j. Dorohoi) și am avut o frumoasă adunare în casele subscrisului, unde au luat parte mai mulți creștini ascultând de prea frumoasele sfaturi primite prin »Lumina Satelor«, am cântat multe cântece religioase de care am învățat și noi de la ostașii din Liveni, apoi la ora 12 noaptea ne-am despărțit cu pace.

Mai însemnăm, că Ostașii de aici (Rădăuți j. Dorohoi) ne adunăm în fiecare Vineri seara sub conducerea părintelui Nic. Sudur și învățăm din sf. Scriptură, iar cântărețul bisericesc G. Sârбу ne învață cântări și răspunsuri la sf. Liturgie. Și lucrul Domnului merge cu spor!

Pe noi Doamne ne privești, din Înălțimile Cerești, fă-ne ostași buni să fim, în veci vecilor Amin!

Gr. Herțanu, ostaș,
Rădăuți.

Din Țaul (j. Soroca).

Noi ostașii din Țaul am sămănat cuvântul lui D-zeu prin mai multe sate ale jud. Soroca. În 3 sate am și rupt frontul sectanților. Am fost rugați de creștinii din comuna Mara-Nou să mergem și la ei, având acolo lucru greu cu secta Băbistă. Pe 19 Ianuarie am plecat noi ostașii Ioan Iardari și Mihail Iurcișeu, însoțiți de buni creștini, Nicolae Popovici și Ioan Fabricant. — Intrând în casa lui Grigoriu Manziuc, am găsit creștinii care ne așteptau. Aflând de noi a venit și predicatorul sectant Dumitru Cojocariu și încă cu 3, ca să se prindă la luptă cu noi. Noi am deschis adunarea cu »Impărate Ceresc« și Psalmul 26. Am predicat cum a întemeiat Mântuitorul sf. Biserica a Lui, și sf. Apostoli au predat-o păstorilor prin punerea de mâni și numire (Fapt. 14, 23, 15, 22) și (I. Cor. 12, 27—28); și cum avem poruncă *să-i ascultăm!* (Ev. 13, 17). Fratele Mihail Iurcișeu a arătat cu texte din sf. Scriptură greșala sectanților cari spun că

sf. icoane sunt »idoli«, și altele.

Văzându-se că nu sunt în putere a răspunde la întrebările noastre în fața lumii, au vroit să plece. Însă oamenii i-au oprit cerând să arate amu ce știu ei?

Ei au răspuns: Nu vă gândiți că nu știm ce să spunem, însă... nu vrem! Oameni stăruind ei au deschis sf. Scriptură cu capul acoperit (cu pălăria pe cap) cetind ceva (I. Cor. 14). Li s'a răspuns cu Ioan 3, 8 și I. Ioan 4, 6, și că nu este permis a ceti sf. Scriptură cu capul acoperit (I. Cor. 11, 4). Că făcând cum fac, nu știu scriptura nici puterea lui Dumnezeu. (Mat. 22, 29). Sectanții au plecat rușinați și lumea a rămas bucuroasă, mulțumind pentru că a văzut răstăcirea lor... Noi am cetit apoi credincioșilor arătându-le multe locuri din sf. Scriptură despre răstăcirea sectanților, până la ora 2 după miezul nopții și a doua zi până la ora 3 d. a.

Arătând scopul frumos al Oastei, care înarmează pe cei ce o urmează cu armele credinței, lăpădându-se de sudalme, de băutură, și de multe rele, mulți au arătat că voesc se urmeze în Oaste. Sărachele suflete creștine, ele cer *hrană mai multă!* Și nădăjduim că sămânța aruncată din toată inima, va da roadele așteptate și în aceste părți ale Basarabiei. Dumnezeu să ne ajute.

Fratele ostaș Nicolai Galețchi din gara Dondușani, lucrează frumos în satul Dondușani cu vânzarea cărților scoase de sf. Voastră întărind religia ortodoxă, atacând pe Mileniști.

Ostaș Ioan Sardari,
Țaul (j. Soroca), Basarabia.

Poșta Redacției.

D-Sale T. Zah. în C. — Răspunsul nostru la întrebarea d-tale dacă un ostaș poate lua parte la jocuri cu lăutari și altfel de desfătări de ale lumii de azi, — cum ar fi luat mai mulți ostași de acolo, — îl afli în judecata ce li-o face luminatul nostru frate I. Gr. Oprișan din București, chiar în numărul de față. Totuși d-tale nu-ți putem da decât un singur sfat: Nu te face judecătorul și osânditorul lor, nici chemătorul lor la răspundere chiar prin foaie! Crezi că prin aceea i-ai făcut mai buni?, i-ai câștigat pentru »Oaste«? Nu! I-ai împins de spate și mai departe pe drumul ispitei, care este jocul. »Ostașul« cuminte, nu dorește biruințe de acestea »militare«, cu asprime, cu puterea, cu ceartă, cu zuruire de lanțuri, — el poate atrage pe calea bună pe care el merge, numai prin purtarea lui mai aleasă, mai cuvioasă, mai plăcută lui Dumnezeu și oamenilor buni, decât purtarea multimi...

În Oaste au mai intrat:

Din Almașul-mare, parohia Suseni (jud. Alba): Aron Ursa, Suția Maria, Nicula Stefan. — Din Ardiu (j. Hunedoara): Andrei Glodianu, Ana Glodianu; aduși în Oastea Domnului prin râvna ostașului dela Iași, care a umblat prin țară în cercetarea fraților.

Crâmpei de scrisoare.

„Balurile“ în lumina Scripturii sfinte și a sfintei Tradiții.

Iubiți frați ostași ai Domnului!¹

La scrisoarea voastră duhovnicească nu v'am răspuns la vreme. Erau în ea lucruri ce depășesc căderea de a judeca a unui simplu credincios. Stăruința voastră, repetată, mă îndeamnă totuși să vă răspund. Și să vă răspund pe calea aceasta.

Plecând dela observația că într'o zi de mare praznic al Bisericii, păstorul vostru sufletesc, în predica foarte frumoasă și ziditoare de suflet, atingea și chestiunea »balurilor și jocurilor«, spunând că nu stă bine unui creștin să meargă la astfel de »lucruri drăcești, pierzătoare de suflet«, și că în aceeași zi, la parohia a doua din localitate, păstorul acelei Biserici »a îndemnat poporul să se ducă la balul cu tomboală și dans, organizat de soția sa pentru ajutorarea săracilor«, că a vândut chiar bilete în Biserică spunând că »nu e păcat deoarece și sf. sa va fi acolo« — voi îmi cereați o povăț duhovnicească: »de care preoți să ascultăm — de acei cari ne îndeamnă să ne ferim de lucrurile drăcești ori de cei cari ne învață să ne ducem la baluri cu cântece și jocuri drăcești?«

Povăț mea este aceasta: voi să ascultați de Biserică, nu de ce spune un om, chiar preot, care poate fi greșit uneori. Și Biserica are o ierarhie, care, aceasta, nu poate să greșească (sfatul Episcopilor). Deci adresați-vă Autorității în drept.

Dar fiindcă vreți și părerea mea personală întemeiată pe sfânta Scriptură, vă spun atât: Eu nu mă duc la baluri. De ce? Fiindcă, întotdeauna, îmi aduc aminte, că un bal diavolesc, balul din palatul lui Irod, a costat capul lui Ioan Înainte mergătorul Domnului. Fiindcă balul este o petrecere pătimașă *care robește*. E deci o ispravă a firii pământești dintre acelea, pe care ni le pune în față sfântul Apostol Pavel în scrisoarea sa către Galateni (5, 19—21) și care are făgăduința limpede, că »toți cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu«. E o idolatrie (uitați-vă la tinerii cari poftesc aceste petreceri cu patimă) pierzătoare de suflet. Nicăieri nu ajută diavolul mai mult pofta cârnii ca la baluri — *mai ales la cele de azi!* Frumusețea și cuviința jocurilor noastre de odinioară, a pierit mai pretutindeni.

Locul din Scrisoarea cea dintâi a sf. Apostol Pavel către Corinteni (10, 7) privește chiar această închinare la idolul danțurilor. Cât privește scopul adică »binefacerea«, nu există

mai mare vicleșug diavolesc de cât acesta: să crezi că slujești lui Dumnezeu (»iubirea deaproapelui«) făcând ortaci diavolului! Dela un astfel de bal Satan pleacă *totdeauna* cu mare câștig de suflete (aș vrea să aud tăgăduindu-se acest adevăr) și, ca să fie de cuvânt, lasă să-i pice din sacul încărcat cu suflete și cu bani... câți-va dinari, abia câțiva, pentru »săraci«, pentru lucrul Bisericii!... De-ar ști săracii, creștini, cu ce preț sunt ajutați, ar ridica glas contra acestei »mile« păgâne!

Este adevărat că s'ar putea ridica împotriva acestei păreri »Mirul cel scump« al Mariei, vărsat pe picioarele Mântuitorului. Mir bine primit, deși poate fusese cumpărat cu prețul păcatului ei. Cei de bună credință însă, știu că acesta era *mirul pocăinței*, mirul lacrimilor, mirul unei vieți noi. Cine are curaj să spună însă că banii strânși la un bal, sunt banii câinții? Dimpotrivă: sunt banii privirilor pofticoase, ai gândurilor necurate, ai »lucrării« viclene și stăruitoare a lui Satan!

Și mai adaug ceva. Sfințele sinoade n'au putut să greșască luând aspre măsuri (caterisirea) contra »preoților ce joacă la nunți, sau privesc la jocuri și la glume«, iar »de se vor duce la nuntă pentru a binecuvânta masa, îndată ce vor intra lăutarii, să se scoale preoții dela masa nunții și să plece de acolo« (Sinodul al 6-lea ecumenic, canonul 61). Pentru aceleași lucruri canonul de mai sus *afurisește* pe simplii credincioși (mireni). Al șaptelea sinod ecumenic hotărăște iarăși, *sub afurisanie*, să nu joace creștinii! *Aceasta e Biserica!*

Și acum, cine se socotește fiu al Bisericii lui Hristos, ostaș al Domnului, nu se poate înșela ce are de făcut cu privire la nedumerirea voastră. Ori cum, cereți Autorității Sfântului Sinod lămuriri. Fratele vostru

I. Gr. Oprișan.

In Oaste au mai intrat:

Din Almașul de mijloc: Filip Budo, preot ort. și soția Silvia cu fiii Rodica și Petru, Reveca Șerban, Petru David fost cărciumar și soția Lucreția, Irime Pârva, Roman Șerban și soția Parmina și fiul Cornel, Petru Gheza, Macavei Tumere, Simion Lup, Adam Vlădica și soția Floarea și fiul Petru, Nicolae Rusu, Gheorghe Igna, Aron Bora, Ioan Beca, Petru Cornea, Petru Demian, Petru Feșișer, Gheorghe Șerban, Floarea Demian, Petru Bora, Floarea Aron, Maria Tumere, Saveta Floarea, Saveta Igna, Maria Moța, Ioan Moța.

Din Ighiel: Ilie Dan, Ioan Floarea și soția Dochia și fca Iudita.

¹ 32 de ostași ai Domnului dintr'un sat mare mi-au cerut o povăț. Fiindcă și alți ostași m'au întrebat, în vizitele mele frățești, despre același lucru, le răspund în foaie.